

OBUMIERAĆ (17) *vb impf*

o oraz a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie), e pochylone.

inf obumiérać (3). ◇ *praes* 1 sg obumiérãm (2). ◇ 3 sg obumiérã (4). ◇ 3 pl obumierają (5). ◇ *praet* 3 sg f obumiérała (2). ◇ *fut* 2 sg m będziesz obumiérãł (1).

Sł stp brak. *Cn notuje*, *Linde XVI* (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) – XVIII w. s.v. *obumrzeć*.

1. *Tracić życie, słabnąć, omdlewać; immori Calep; intermori Cn* (16) : *Immorior* – *Obumieram*. *Calep* 508b.

obumierać przed czym (1): *RejPos* 337v *cf Szereg*.

Zwroty: »na mały czas obumierać« (1): Ale wždy od dobrych zli fã rozney nádzyeie/ Ná tych drzy bãrzo fkorã/ á w tych fie myłł śmieie. Ktorzy ácz ná mały czãs thu obumierãią/ Ale wiecznych rádości potym vzywaiã. *RejWiz* 102v.

»prawie napoły obumierać« (1): A práwye wyęc już nápoły nędznik obumyeram/ Gdy frogóć karãnya twego nád łobã vznakam. *LubPs* L.

»od strachu obumierać« (1): A iefzcze zdraycã/ gdy cię będzie wzbierãł/ Będzie rzkomo broń ze krwi ocierãł/ A ty od ftrãchu będziefz obumierãł *KlonFlis* H.

Szereg: »obumierać a barzo mdleć« (1): fã też niektore/ kthore obumierãią á bãrzo mdleią przed tą przyrodzonã fwiãtłościã/ iãko fã ryby y ine źwirzetà podzymne *RejPos* 337v.

W przen (9) : COż po włyftkim ná fwiecie/ iefliże zła fławã/ [...] Bowiem tá zá żywotã/ iefzcze obumiera/ Lecz po śmierci toż więc fwe/ Ogãry wywiera. *RejZwierz* 133v; *RejAp* 113.

W przeciwstawiach: »obumierać ... ożywiać, rość, stać, żywym być« (4): *RejPos* 220v *marg*; Muśi to co ma naśienie śmierci zãwłze obumierãć [...] á to zãś máiac naśienie żywothã wiecznego/ muśi ná kãżdy dzień rość *GrzegŚm* 52; *RejZwierc* 178; O Pãnie/ Oycze y Boże moy/ żywoćie którym włyftkie rzeczy ftoiã/ á bez ktorego włyftkie obumierãią *LatHar* 588.

Zwroty: »obumierać w grzechu« (1): Iãko człowiek obumiera w grzechu fwoim á iãko Pan oziwia dużę iego *RejPos* 220v *marg*.

»do końca marnie obumierać« (1): O wfzechmogãcy á dobrotliwy Pãnie/ nie dãýze do kończã mãrnie obumierãć temu fwowolnemu ciãłu náfzemu *RejPos* 224.

»wiecznie [= na zawsze] obumierać« (1): [*dusza*] ktora zá czãłow pirwlych pośpołu y s ciãłem wiecznie obumierãłã/ ále iuż teraz wiecznie żywa być ma *RejZwierc* 178.

»żwwo obumierać« (1): owieczki [= *wierni*] ktore żywo obumierãć mułzã prze niedoľthátek páftwilkã fłow á nauki Pãńfkiey *RejAp* 35v.

Szereg: »ginãć a obumierać« (1): dla złego á ospãłego páłterzã ginã á obumierãią wdzięczne owieczki Pãńfkie *RejAp* 37.

a) [*Zwrot*: »nad księgami obumierać« = *przesiadywać bardzo długo*: fã co nád księgami obumiérãią/ á gdy przydźie co mówić/ y fłowã ku rzeczy nie mówią. *CerGór* 149.]

a. *O roślinach* (2) : ieśli ziãrno pśzenicznẽ/ padwly ná ziemię nieobumrze/ fãmo trfã: á gdy obumiera/ wielki pożytek przynośi *SkarŻyw* 384.

W przeciwstawieniu: »obumierać ... wracać« (1): ziołko ktore zimie obumiera/ lećie fię przez naśienie wraca *SkarJedn* 50.

2. Zapadać w sen zimowy (1) :

W przeciwstawieniu: »obumierać ... ożyć« (1): Wlukomoryey Kráinie zá rzeką Obi/ piřzą o ludzyoch niepodobno ku wierze/ áby tám ludzie byli co ob vmieráią ná czás [...] á ná Wiofnę záfie ożywią *BielKron* 433v.

Formacje współrdzenne cf MRZEC.

Cf [OBMIERAĆ], OBUMIERAJĄCY